

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/131/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010589
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010589.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému E. L., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom H. - Y., t.č. ÚVTOS Žilina, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 13. decembra 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. októbra 2022, sp. zn. 3T/35/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. októbra 2022, sp. zn. 3T/35/2022 bol obžalovaný E. L. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako otec X. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je študentom Strednej priemyselnej školy v Dubnici nad Váhom, povinný v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne na základe rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/114/2003 zo dňa 11.03.2004, právoplatného dňa 30.04.2004 a vykonateľného čo do výživného dňa 21.05.2004, povinný prispievať na výživu svojho syna sumou 33,19 Eur mesačne vždy do 20. dňa vopred k rukám matky E. L., trvale bytom V., E. P. XXXX/X, si svoju vyživovaciu povinnosť neplní riadne a včas, čím mu za obdobie od mesiaca október 2018 až do 12.11.2021, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina, kde nahlásil vyživovaciu povinnosť, vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v výške 1.228,03 Eur, pričom dňa 16.02.2022 uhradil sumu vo výške 43,61 Eur a dňa 16.03.2022 uhradil sumu vo výške 43,61 Eur a za obdobie od 01.09.2018 až doposiaľ je matke dieťaťa vyplácané náhradné výživné vo výške 33,19 Eur a v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ani žiadnych iných dávok a príspevkov, teda nevyužil všetky možnosti na to, aby si svoju zákonnú povinnosť v reálnej možnej miere splnil.

Okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil u obžalovaného E. L. od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., pretože pokladal trest odňatia slobody uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2020 zo dňa 11.09.2020 (právoplatnosť nadobudol dňa 26.09.2020), podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 28 mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote, podaným odvolaním napadol prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej

len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o upustení od uloženia ďalšieho trestu v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor poukázal na skutočnosť, že výrok o treste, ktorým okresný súd u obžalovaného E. L. upustil od uloženia ďalšieho trestu, nezohľadňuje predovšetkým osobu páchatel'a, ktorý bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný pre trestnú činnosť rôzneho charakteru, pričom na menovaného bolo pôsobené tak ukladaním podmienených trestov, ako aj ukladaním nepodmienečných trestov odňatia slobody ako najprísnejšej formy potrestania. Obžalovaný sa opakovane dopustil konania, kedy neplnil súdom určenú vyživovaciu povinnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2020 zo dňa 11.09.2020, právoplatným dňa 26.09.2020, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. S. E. L. je v súčasnosti opakovane vo výkone trestu. Ďalej prokurátor uviedol, že aj vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody ako najprísnejšia možná sankcia sa u obžalovaného celkom zjavne minuli účinku a neviedli k jeho náprave. Účelom trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Na uvedenú všeobecnú formuláciu upravujúcu postup súdu pri ukladaní trestu nadväzuje ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Uviedol, že citovanými ustanoveniami Trestného zákona sa súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému E. L. dôsledne neriadil. S prihliadnutím na osobu páchatel'a, ktorý bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, pričom v minulosti opakovane vykonal aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, je zrejmé, že upustenie od uloženia ďalšieho trestu nie je u obžalovaného E. L. v úmere k osobe páchatel'a, ktorý má sklony k páchaniu trestnej činnosti, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu, a teda takýto druh trestu nespĺní svoj účel v zmysle § 34 Tr. zák. Funkciu a účel trestu by mohol splniť len nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Jedine trest v takejto forme a výmere zohľadňuje všetky skutočnosti a kritériá rozhodné pre určenie druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. V tomto prípade podľa názoru prokurátora teda rozhodnutie súdu o uložení mierneho trestu nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/35/2022 vyhlásený dňa 18.10.2022 v časti výroku o treste a následne, aby za použitia ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že obžalovanému E. L. sám uloží zákonný, primeraný a spravodlivý trest, a to trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 207 ods. 3 Tr. zák. so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril písomným podaním zo dňa 17.11.2022, v ktorom uviedol, že je mu ľúto, že sa nemohol viac postarať o svojho syna. Dlh, ktorý mu vznikol, chce čo najskôr vyrovnat'. Aj keď skutok nespáchal úmyselne, je si ho plne vedomý. Dúfa, že dostane príležitosť, čím skôr situáciu napraviť a bude dbať o to, aby sa to viacej nezopakovalo. Zároveň požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora tiež vyjadril aj prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 25.12.2022, v ktorom uviedol, že so závermi prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín o neprimeranosti uloženého trestu nesúhlasí a stotožniť by sa s nimi nemal ani odvolací súd, pretože súd prvého stupňa vecne správne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu. Hoci napadnutý rozsudok na prvý pohľad pôsobí úsporne vo svojom slovnom vyjadrení, opak je pravdou. Nachádza sa v ňom všetko podstatné a jasne artikuluje, prečo bolo rozhodnuté podľa § 44 Tr. zák. Poukázal najmä na skutkovo veľmi podobnú vec vedenú na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T/3/2020, v ktorom dokonca išlo o zanedbanie povinnej výživy aj podľa ods. 3 písm. c) Tr. zák., vyšší dlh na výživnom (4.559,66 eur) a za dostatočný sa považoval trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Pozoruhodné na tomto prípade však je, že tu sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Postup prokurátora v teraz prejednáwanej veci preto považuje za arbitrárny a v rozpore s právnou istotou. Obdobne v takýchto prípadoch postupujú aj ďalšie súdy (upúšťajú od uloženia ďalšieho trestu) a prokurátori (vzdávajú sa odvolania)

v územnej oblasti Krajského súdu v Trenčíne. Napríklad Okresný súd Prievidza vo veciach sp.zn. 3T/164/2012, 1T/165/2013, 3T/140/2019, 3T/112/2020, Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 1T/152/2012, respektíve Okresný súd Považská Bystrica vo veci sp. zn. 1T/136/2017, nejde teda o nič nezvyčajné. Záverom navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v závere písomného odôvodnenia odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 22. novembra 2022, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 13. decembra 2022, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil ani vo výroku, ktorým podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody obžalovanému, pretože na taký postup boli splnené zákonné podmienky uvedené v citovanom ustanovení. Obžalovaný páchal teraz posudzovaný trestný čin - prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. v období od mesiaca október 2018 až do 12.11.2021, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina, teda skôr, ako bol trest uložený skorším rozhodnutím, konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2020 zo dňa 11.09.2020, právoplatný 26.09.2020, vykonaný, preto prichádzal do úvahy postup podľa § 43 Tr. zák., t. j. uloženie ďalšieho trestu podľa podmienok uvedených v citovanom ustanovení Tr. zák. Týmto skorším trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2020 zo dňa 11.09.2020, právoplatný 26.09.2020, bol obžalovaný E. L. uznaný za vinného v bode 1 z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. (ako otec mal. R. X. L.), v bode 2 z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. (ako otec mal. Z. L.) a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na povahu aktuálne posudzovaného spáchaného prečinu zanedbania povinnej výživy, jeho menšiu závažnosť vyplývajúcu zo spôsobu jeho spáchania s ohľadom na výšku spôsobenej škody, tiež vzhľadom aj na priznanie obžalovaného a úprimné oľutovanie jeho konania, ako i skutočnosť, že svojím vyhlásením o vine napomáhal súdu pri objasňovaní trestného činu a z toho vyplývajúce dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a n) Tr. zák. a prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností (súd zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.), odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri ukladaní trestu postupoval správne, keď upustil podľa § 44 Tr. zák. od uloženia ďalšieho trestu. K námietke prokurátora týkajúcej sa opakovaného páchania trestnej činnosti odsúdeným (bol 6x súdne trestaný), krajský súd rovnako, ako už správne uviedol aj okresný súd v napadnutom rozsudku, uvádza, že okrem aktuálne vykonávaného trestu, sa v štyroch prípadoch na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený a v jednom prípade sa jedná o odsúdenie pred 24 rokmi. Navyiac nepodmienečný trest odňatia slobody

vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/35/2020 zo dňa 11.09.2020, ktorý v súčasnosti obžalovaný vykonáva (koniec trestu má vyznačený na 12.03.2024), vzhľadom na uvedené dôvody, považoval aj odvolací súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je dostatočne jasné, zrozumiteľné, dostatočne zdôvodnené a majúce v celom rozsahu oporu v zákone, pričom námietky, ktoré uvádza prokurátor vo svojom odvolaní proti rozsudku okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.